

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 433/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bardejov (predtým Okresného súdu Svidník) v konaní sp. zn. SK-5D/181/2019 (pôvodne sp. zn. 5D/181/2019) a v konaní sp. zn. 1D/346/2004 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 29. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia.
2. Sťažovateľka v doručenom podaní namieta prietahy v dedičskom konaní vedenom na okresnom súde (pôvodne na Okresnom súde Svidník) pod sp. zn. SK-5D/181/2019 (pôvodne sp. zn. 5D/181/2019) po jej zosnulom synovi [REDAKOVANÉ], keď toto konanie má byť vedené už viac ako šesť rokov. Ďalej poukazuje tiež na 10 rokov trvajúce dedičské konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 1D/346/2004 do roku 2014.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Ústavný súd už stabilne rozhoduje (napr. II. ÚS 12/01, I. ÚS 562/2015), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvá. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti zásadne nevyhoví.

5. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy v nadväznosti na vyslovenie porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy je teda to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v konaní nedochádza, je daný dôvod na nevyhovenie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (I. ÚS 410/2017).

6. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že napadnuté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 1D/346/2004 bolo v čase podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené, a to uznesením okresného súdu zo 7. novembra 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 19CoD/1/2012 z 15. marca 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30. apríla 2012. Vo veci zároveň neskôr rozhodoval aj dovolací súd, pričom rozhodnutie najvyššieho súdu v tejto veci z 20. novembra 2013 nadobudlo právoplatnosť 23. januára 2014.

7. Vo vzťahu k napadnutému konaniu vedenému na okresnom súde pod sp. zn. SK-5D/181/2019 (pôvodne sp. zn. 5D/181/2019) rovnako ústavný súd zistil jeho právoplatné skončenie, a to uznesením okresného súdu z 12. apríla 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 18CoD/4/2023 z 28. septembra 2023, ktoré nadobudli právoplatnosť 11. decembra 2023 – tzn. zjavne pred podaním ústavnej sťažnosti.

8. Ústavný súd s ohľadom na tieto skutočnosti ústavnú sťažnosť sťažovateľky vo vzťahu k obom napadnutým konaniam odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

9. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal. Sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť právne nezastúpená a nepožiadala ani o ustanovenie právneho zástupcu. S ohľadom však na už uvedené dôvody odmietnutia ústavnej sťažnosti ústavný súd na doplnenie jej podania nevyzýval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu